

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analiză acte normative, relații externe și comunicare

Curtea de Apel Craiova
Secția Contencios Administrativ și Fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 10.111/24.MAI.2021

DOMNULE PREȘEDINTE,

Instituția Avocatului Poporului, cu sediul în municipiul București, strada George Vraca nr. 8, Sector 1, Cod unic de înregistrare nr. 9766550, Telefon +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro, reprezentată prin **Renate Weber, Avocatul Poporului**, în numele și pentru petionarul _____, cu domiciliul în:

în calitate de **reclamant**,

în contradictoriu cu **Casa Națională de Pensii Publice** reprezentată legal prin **Daniel Baciu**, în calitate de Președinte, **Vasilica Valentina Robu**, în calitate de Director general - **Direcția Generală Asigurări Sociale, Pensii și Alte Drepturi Prevăzute de Legi Speciale**, și **Daniela Ciobotaru**, în calitate de Director Direcția de Pensii, cu sediul în **Strada Latină nr.8, Sector 2, Municipiul București**, telefon: 021.316.94.08, fax: 021.316.88.61, în calitate de **pârâtă**,

în temeiul **art.15 alin.(1) lit.m)** din **Legea nr. 35/1997** privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, a **art.1 alin.(3)** coroborat cu **art.10 alin. (1), (3) și (4), art.11 alin.(1) și (3), și art.14 alin.(3)** din **Legea nr. 554/2004** a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

pentru ca prin hotărârea ce o veți pronunța să:

- admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și să constatați **refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim (refuzul explicit) în soluționarea cererii de revizuire solicitată cu privire la stabilirea și plata diferențelor dintre drepturile stabilite și plătite petiționarului** _____ în baza **Deciziei nr. 222057 din data de 08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate și cele cuvenite acestuia potrivit art.107 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată**, și, pe cale de consecință,

- să obligați pârâta la emiterea unei noi decizii de pensie, pe cale administrativă, prin care aceasta să acorde diferențele dintre drepturile stabilite și plătite petiționarului în baza Deciziei nr. 222057 din data de 08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate și cele cuvenite în mod legal conform art.107 din Legea 263/2010, modificată și completată, precum și achitarea drepturilor cuvenite acestuia potrivit legii începând cu data de 08 aprilie 2020 și plata efectivă a acestor drepturi bănești pentru următoarele:

MOTIVE

În fapt,

I. Chestiuni prealabile

a) Cu privire la aplicarea prevederilor **art.1 alin.(3) ultima teză din Legea nr. 554/2004, modificată și completată**, care menționează că „*Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea*” **solicităm instanței de judecată citarea reclamantului** la adresa din

în vederea însușirii cererii de chemare în judecată de către acesta potrivit prevederilor legale precitate.

b) În ceea ce privește **competența instanței de judecată** apreciem că, în acest sens, Curtea de Apel Craiova este competentă să judece prezenta cauză raportat la prevederile **art.10 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 554/2004**, cu modificările și completările ulterioare și coroborat cu prevederile **art.111 teza întâi din Codul de procedură civilă**, având în vedere faptul că, refuzul nejustificat de a rezolva cererea de revizuire este al Casei Naționale de Pensii Publice (autoritate publică centrală), iar reclamantul, pentru o mai bună apărare, se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său conform prevederilor speciale și derogatorii ale contenciosului administrativ.

II. Considerații cu privire la situația de fapt a reclamantului DABU Stefan

a) Scurt istoric al situației de fapt

Prin petiția înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 12210 din data de 30.06.2020, **petentul** a sesizat instituția cu privire la situația sa, care, **în urma amputării unui membru inferior** (din cauza unei boli) și a emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă, **a fost înscris la pensie de invaliditate gradul II, începând cu data de 01.02.2013** (Decizia nr. 222057 din 26 februarie 2013 privind acordarea pensiei de invaliditate, a Casei Județene de Pensii Olt), conform Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Drept urmare, petentului i s-a acordat un stagiul de cotizare potențial rezultat ca diferență dintre stagiul complet de cotizare și stagiul de cotizare efectiv realizat până la data intervenirii invalidității, rezultând un **stagiul de cotizare efectiv realizat de 13 ani, 11 luni și 3 zile.**

Quantumul pensiei de invaliditate de gradul II pe care o primea petentul, ca rezultat al calculării punctajului acumulat potrivit legii și a măririlor ulterioare era, la nivelul lunii ianuarie 2020, de 842 lei.

În anul 2020, ca urmare a agravării bolii de care suferea, **petentului i-a fost amputat și celălalt membru inferior**. Urmare a acestui fapt, i-a fost emisă decizia medicală asupra capacității de muncă nr. 647 din 17 februarie 2020, petentul **fiind încadrat la gradul I de invaliditate** (Decizia nr. 222057 din 8 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate).

În acest sens, deși situația sa medicală s-a agravat, fapt reflectat și de schimbarea încadrării în grad de invaliditate (din gradul II, în gradul I de invaliditate), **pensia de invaliditate pe care o primea s-a redus la jumătate, de la 842 de lei, la 463 de lei.**

Fiind sesizat de către petent cu privire la situația expusă mai sus, Avocatul Poporului s-a adresat Casei Județene de pensii Olt pentru lămurirea situației.

În urma demersurilor efectuate, Casa Județeană de Pensii Olt a răspuns prin Adresa nr.21834/P65/31.07.2020, înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 14862 din 13 august 2020, argumentând că diminuarea pensiei este urmare a faptului că domnul

nu i s-a mai putut acorda stagiul potențial care îi fusese acordat la stabilirea pensiei de invaliditate grad II, întrucât la data intervenirii invalidității de grad I avea vârsta de ani și luni și trebuia să fi realizat un stagiul de cotizare de cel puțin 23 ani pentru a i se putea acorda stagiul potențial.

Astfel, „conform prevederilor art. 73 și art. 76 din Legea nr.263/2010, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 37/08.03.2013, persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca, beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare”. Potrivit legii, persoanelor încadrate în gradul I sau II de invaliditate li se acordă stagiul potențial dacă au realizat, la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă, un stagiul de cotizare în raport cu vârsta. Or, întrucât la data emiterii deciziei medicale de trecere la gradul I de invaliditate (Decizia nr. 647 din 17.02.2020), domnul _____ împlinise ani și luni, în raport cu vârsta sa, acesta ar fi trebuit să aibă realizat un stagiul de cotizare de cel puțin 23 ani. Din acest motiv nu i s-a mai acordat stagiul potențial și, în consecință, fără numărul suplimentar de puncte pentru stagiul potențial, punctajul mediu anual a diminuat și el față de cât fusese la data stabilirii gradului II de invaliditate, scăzându-i corespunzător cuantumul pensiei.

Analizând legislația incidentă în caz, raportat la speța în cauză, am apreciat că suntem în prezența unei **greșite interpretări și aplicări a legii de către pârâtă**, cu consecința diminuării punctajului mediu anual și, finalmente, a cuantumului încasat de petent ca pensie de invaliditate la schimbarea gradului II în gradul I de invaliditate.

Potrivit **art. 62 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 257/2011**: „(1) În cazul persoanelor ale căror drepturi de pensie de invaliditate se deschid după data intrării în vigoare a legii, **la schimbarea gradului de invaliditate, stagiul potențial acordat la înscrierea inițială se menține.** (...). (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) **nu se acordă stagiul potențial în cazul schimbării în gradul al III-lea de invaliditate, atunci când cauza ivirii invalidității este boală obișnuită sau accident care nu are legătură cu munca**”.

Situația petentului este exact cea descrisă de art. 62 alin (1) indicat mai sus. Astfel:

- drepturile la pensia de invaliditate i s-au deschis după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii;

- i-a fost acordat stagiul potențial la înscrierea inițială la pensia de invaliditate;

- i s-a schimbat gradul de invaliditate, din gradul II, în gradul I .

În considerarea celor de mai sus, în temeiul prevederilor art.59 din Constituția României, coroborate cu prevederile art. 24 alin (1) și (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, **Avocatul Poporului a recomandat¹ conducerea Casei Județene de Pensii Olt** (ca reprezentant local al autorității centrale) **să aibă în vedere constatarea diferențelor dintre drepturile stabilite petentului în baza Deciziei nr. 222057 din 08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate, și cele convenite potrivit legii, iar prin decizie de revizuire dată în baza art. 107 din Legea 263/2010, să opereze modificările necesare conformării la lege.**

În septembrie 2020, prin adresa nr. 26215 din 2 septembrie 2020, Casa Județeană de Pensii Olt ne-a comunicat că, referitor la Recomandarea Avocatului Poporului, a solicitat un punct de vedere Direcției Generale Juridice și de Control din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, urmând să ne informeze cu privire la soluția adoptată. În urma revenirii noastre, prin adresa nr. 12210 din 16 noiembrie 2020, ne-a fost comunicat **răspunsul Casei Naționale de Pensii Publice** care confirma soluția casei de pensii teritoriale, susținând că „*Domnul*

a fost înscris la pensie de invaliditate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 680/26.02.2012 însă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 37/2013. Prin urmare, la data de 01.02.2013, data înscrierii la pensie de invaliditate gradul II acestuia i s-a acordat stagiul potențial indiferent de stagiul de cotizare realizat la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă.

Ulterior, prin Decizia nr. 222057 din 08.04.2020, întrucât la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă de încadrare în gradul I de invaliditate, domnul nu a realizat stagiul de cotizare necesar în raport cu vârsta conform tabelului nr. 3 (prevăzut la art. 76 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 37/2013) acestuia nu i se cuvine stagiul potențial calculat potrivit art. 75 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”.

Referitor la prevederile art. 62 din Normele în vigoare de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 și potrivit cărora „*la schimbarea gradului de invaliditate, stagiul potențial acordat la înscrierea inițială se menține*”, **Casa Națională de Pensii Publice nu le aplică** - după cum reiese din răspuns - argumentul fiind că *”prevederile HG nr. 257/2011 nu au fost actualizate cu toate modificările aduse Legii nr. 263/2010”.*

b) Constatările și demersurile realizate de Avocatului Poporului în cauză

Raportat la situația existentă, apreciem că petentului nu i se putea retrage stagiul potențial atribuit la data ivirii invalidității de grad II, pe motiv că - la data trecerii la gradul I de invaliditate - stagiul de cotizare efectiv realizat nu corespunde cu vârsta actuală.

Acordarea gradului I de invaliditate în acest caz nu reprezintă o înscriere inițială la pensie de invaliditate, ci o modificare a gradului de invaliditate în interiorul unui drept deja câștigat (dreptul la pensie de invaliditate deja obținut) **și astfel nu putea fi pusă retroactiv în discuție problema acordării stagiului potențial, cu luarea în calcul a stagiului de cotizare realizat raportat la vârstă.**

Problema acordării stagiului potențial se pune în cazul **”persoanelor în drept să obțină o pensie de invaliditate”**, fapt ce rezultă fără dubiu din prevederile art. 98 alin (1) din Legea nr. 263/2010, modificată și completată. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost alta, ar fi formulat și această ipoteză : ***stagiul potențial acordat persoanelor în drept să obțină o pensie de***

¹ Recomandarea Avocatului Poporului nr. 144/18.08.2020 anexată la prezenta cerere de chemare în judecată

invaliditate sau care au o pensie de invaliditate, dar schimbă gradul de invaliditate cu unul superior.

La schimbarea încadrării în grad de invaliditate (din gradul II în gradul I) casele de pensii nu trebuie să mai pună în chestiune problema acordării stagiului potențial - *stagiul potențial acordat la înscrierea inițială menținându-se* - ci doar problema stabilirii noului punctaj lunar, conform art.98 din Legea nr.263/2010, modificată și completată, prin acordarea a 0,70 puncte pentru gradul I de invaliditate nou obținut, față de 0,55 puncte pentru gradul II de invaliditate avut până atunci.

Potrivit art.69 din Legea nr.263/2010, modificată și completată, atât gradul II de invaliditate, cât și gradul I sunt caracterizate de pierderea totală a capacității de muncă. Cu privire la acest aspect, **Curtea Constituțională a declarat neconstituțională sintagma "în raport cu vârsta, conform tabelului nr. 3"** din cuprinsul art. 73 alin. (1) al Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, pronunțându-se prin Decizia nr.680/2012 în sensul că: *„legiuitorul nu poate impune condiții nerezonabile pentru persoanele care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și a accidentelor care nu au legătură cu munca, în privința acordării pensiei de invaliditate”*.

Normele de aplicare ale prevederilor **Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, modificată și completată, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, sunt în vigoare**, iar potrivit **art. 62 din Norme:**“(1)În cazul persoanelor ale căror drepturi de pensie de invaliditate se deschid după data intrării în vigoare a legii, **la schimbarea gradului de invaliditate, stagiul potențial acordat la înscrierea inițială se menține**”.

Așadar, este cel puțin o anomalie juridică faptul că unei persoane care a obținut o pensie de invaliditate pentru că și-a pierdut total capacitatea de muncă, a cărei situație medicală s-a agravat, astfel că i s-a schimbat încadrarea din gradul II, în gradul I de invaliditate, i-a fost redusă la jumătate pensia de invaliditate pe care o primea.

Pentru motivele expuse, în conformitate cu prevederile art.59 din Constituția României, coroborate art. 4 din Legea nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, Avocatul Poporului a apreciat oportun și necesar semnalarea acestui caz, solicitând un punct de vedere care să clarifice temeiul legal privind repunerea în discuție (și înlăturarea) a stagiului potențial acordat la înscrierea la pensia de invaliditate, atunci când se schimbă gradul de invaliditate II cu I, Casei Naționale de Pensii Publice, care, în urma sesizării și recomandării transmise în acest sens, a refuzat să aprobe decizia de revizuire solicitată de Avocatul Poporului, pentru motivele expuse mai sus.

III. Considerentele care stau la baza cererii de chemare în judecată formulată de Avocatul Poporului, în numele și pentru reclamantul

a) Potrivit **art.1 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, modificată și completată:** *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public”*.

De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite

operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

Așadar, dreptul la acțiune este recunoscut de legea contenciosului administrativ în favoarea persoanelor vătămate nu doar în ceea ce privește un act administrativ unilateral, ci și în cazul unui refuz nejustificat de soluționare a unei cereri, reținând că prevederile **art.2 alin.(1) lit.j) din Legea nr.554/2004, modificată și completată**, definesc acest refuz drept *„exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile”*.

Litigiul dedus judecății în prezenta cauză a fost determinat de refuzul autorității pârâte de a soluționa favorabil cererea reclamantului referitoare la constatarea diferențelor dintre drepturile stabilite și plătite petentului în baza Deciziei nr. 222057/08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate, și cele cuvenite potrivit legii și, respectiv prin decizie de revizuire, dată în baza art.107 din Legea nr.263/2010, modificată și completată, la operarea modificărilor necesare pentru conformitate legală.

Refuzul autorității a fost exprimat prin intermediul adresei emisă de autoritatea pârâtă sub nr. A69302/I/P1037/15.10.2020 (înregistrată la Avocatul Poporului sub nr.22346 din data de 11.12.2020), prin care aceasta a comunicat faptul că *„Domnul*

a fost înscris la pensie de invaliditate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 680/26.02.2012 însă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 37/2013. Prin urmare, la data de 01.02.2013, data înscrierii la pensie de invaliditate gradul II acestuia i s-a acordat stagiul potențial indiferent de stagiul de cotizare realizat la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă. Ulterior, prin Decizia nr. 222057 din 08.04.2020, întrucât la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă de încadrare în gradul I de invaliditate, domnul Dabu nu a realizat stagiul de cotizare necesar în raport cu vârsta conform tabelului nr. 3 (prevăzut la art. 76 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 37/2013) acestuia nu i se cuvine stagiul potențial calculat potrivit art. 75 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”.

Astfel, din adresa indicată mai sus rezultă, în mod neîndoielnic și explicit, refuzul autorității publice de a soluționa cererea reclamantului, înscrisul care îl conține având natura unui act administrativ asimilat, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, putând fi atacat în condițiile art. 8 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 554/2004.

Deși atât actele administrative tipice, cât și actele administrative asimilate sunt supuse controlului contenciosului administrativ, există și anumite diferențe de ordin procedural în ceea ce privește solicitările adresate instanțelor de judecată de către persoanele vătămate, precum și soluțiile ce pot fi dispuse în aceste cazuri.

Dată fiind natura specială a actelor administrative asimilate (refuzul nejustificat și *„tăcerea administrativă”*), acestea nu suportă o soluție procedurală identică cu cea oferită în cazul actelor administrative tipice, unde partea interesată trebuie să solicite instanței de judecată, în principal, anularca actului vătămător. În cazul nesoluționării în termenul legal al unei solicitări (*„tăcerea administrativă”*) nici nu se poate vorbi de un înscris supus anulării, iar în cazul refuzului nejustificat, deși există un înscris ce conține exprimarea explicită a autorității de a nu soluționa cererea, valabilitatea acestuia este analizată în cadrul acțiunii prin care persoana vătămată solicită obligarea autorității la efectuarea prestației ce i-a fost refuzată.

Prin urmare, în ipoteza sesizării unui refuz nejustificat, o dată cu analizarea temeiniciei poziției exprimate de autoritatea publică, instanța de contencios administrativ, în condițiile

art.18 alin. (1) din Legea nr.554/2004, modificată și completată, va putea să oblige pârâta la eliberarea unui înscris sau la efectuarea unei operațiuni administrative, în cazul de față la plata sumelor de bani solicitate în condițiile art.107 din Legea nr.263/2010, modificată și completată, și a celorlalte acte normative corelative și incidente în domeniu.

b) În ceea ce privește decizia pârâtei de a respinge, în mod sistematic, cererea de revizuire, pe cale administrativă, a Deciziei nr. 222057 din data de 08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate, apreciem că aceasta reprezintă un refuz nejustificat de a recunoaște dreptul reclamantului la cuantumul integral al pensiei de invaliditate.

În acest sens, în jurisprudența sa², Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că potrivit art.2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este „*exprimarea explicită, **cu exces de putere**, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane*”, excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004 ca fiind: “*exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau **prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor***”.

Din interpretarea prevederilor legale precitate rezultă că atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea, în acest sens și Hotărârea din 24 mai 2005, parag. 96, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Buzescu c. României).

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita autorității publice emitente a actului administrativ criticat, constatăm că refuzul pârâtei de a revizui decizia privind acordarea pensiei de invaliditate este nelegală întrucât exercitarea dreptului de apreciere de către autoritățile administrației publice pârâte au drept consecință încălcarea dreptului la pensia integrală acordată conform legii pentru invaliditate de gradul I.

Textul art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 554/2004 definește actul administrativ ca fiind „*actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice*”.

Din definiția actului administrativ, astfel cum a fost reglementată de legiuitor, rezultă și regimul său juridic, respectiv condițiile sale de validitate (valabilitate) subsumate principiului legalității, condiții care se subordonează în esență obligației ca **aceste acte să fie emise cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare**.

Observând definiția legală menționată, deducem că actul administrativ trebuie să fie emis (i) *în conformitate cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament și cu toate actele normative având forță juridică superioară lui*, (ii) *de autoritatea competentă și în limitele competenței sale*, (iii) *în forma și cu procedura prevăzută de lege*. Fiind o sumă a tuturor condițiilor de validitate a actului administrativ, legalitatea acestuia implică și oportunitatea sa derivând din capacitatea pe care o are organul care emite respectivul act

² Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică de la 14 februarie 2014, de către Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție

administrativ de a alege, dintre mai multe soluții posibile și egale în aceeași măsură, pe cea care corespunde cel mai bine interesului public care trebuie satisfăcut.

În dreptul administrativ, norma permisivă exprimă puterea discreționară dată autorității de a acționa sau nu, libertatea de apreciere de a acționa într-un sens sau altul, ceea ce nu echivalează însă cu faptul că această putere poate fi utilizată abuziv, fără justificări legale ale opțiunii sale. A accepta contrariul ar însemna acceptarea excesului de putere fără niciun control al activității administrației, ceea ce este nepermis într-un stat de drept.

Cu alte cuvinte, deși administrația, în speță organele sale deliberative și executive, are o anumită libertate de apreciere, totuși și **acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege**, iar instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

Condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare: *"O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discreționare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis."*

Aplicând aceste principii la situația de fapt rezultată în cauză, rugăm instanța să constate că exercitarea de către pârâtă a dreptului de apreciere cu privire la nejustificarea plății diferențelor dintre drepturile stabilite și plătite petiționarului în baza Deciziei nr. 222057 din data de 08 aprilie 2020 privind acordarea pensiei de invaliditate și cele convenite acestuia potrivit art.107 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată s-a realizat cu încălcarea art. 107 din Legea nr.263/2010, modificată și completată, și a art. 62 din aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 și, implicit, cu nerespectarea principiului loialității constituționale care incumbă autorităților în procesul de aplicare a legii.

În concluzie, **având în vedere considerentele expuse mai sus vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată, să constatați refuzul nejustificat în ceea ce privește cererea privind acordarea pensiei de invaliditate menționată mai sus, și, pe cale de consecință, să obligați pârâta la emiterea unei noi decizii în acest sens, în conformitate cu prevederile legii.**

În drept,

Înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată în baza art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3) coroborat cu art.10 alin. (1), (3) și (4), art.11 alin.(1) și (3), și art.14 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 148 – 152 C.pr.civ., art. 192 și art. 194-195 C.pr.civ., Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată, Hotărârea de Guvern nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată, precum și toate textele de lege invocate în cuprinsul cererii și a legislației aplicabile în domeniu, inclusiv deciziile Curții Constituționale a României indicate.

Probe,

În dovedirea celor arătate, înțelegem să ne folosim de **proba cu înscrisuri** (inclusiv cele anexate prezentei cereri), precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, ce se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii de chemare în judecată formulată în cauză, anexăm în copie certificată, următoarele înscrisuri:

1. Petiția înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 12210 din 30 iunie 2020 transmisă de către petentul _____ împreună cu înscrisurile anexate acesteia;
2. Adresa nr. 12210 din 14 iulie 2020 emisă de Avocatul Poporului;
3. Adresa nr. 14862 din 13 august 2020 emisă de C.N.P.P.;
4. Nota emisă în data de 17 august 2020 de instituția Avocatului Poporului;
5. Recomandarea nr. 144 din 18 august 2020 emisă de Avocatul Poporului;
6. Adresa nr. 12210 din 18 august 2020 emisă de Avocatul Poporului;
7. Adresa nr.26215/02.09.2020 emisă de C.N.P.P. (înregistrată sub nr. 16755 din 16 septembrie 2020 la Avocatul Poporului);
8. Adresa nr.R26215/02.11.2020 emisă de C.N.P.P. (înregistrată sub nr. 20374 din 11 noiembrie 2020 la Avocatul Poporului);
9. Adresele nr. 12210 din 24 noiembrie 2020 emise de Avocatul Poporului;
10. Adresa nr.A69302/I/P1037/15.10.2020 emisă de C.N.P.P. (înregistrată sub nr. 22346 din 11 decembrie 2020 la Avocatul Poporului).

Solicităm judecarea cauzei și în lipsa părților, conform art. 223 alin.(3) coroborat cu art. 411 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 3(trei) exemplare, unul pentru instanță și două pentru comunicare.

Avocatul Poporului,

Renate Weber

București, 20 mai 2021

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL CRAIOVA

